

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českokobratrské církve evangelické
v Praze 5 - Smíchově

Úvodník

Jeremiáš a evangelium podle Marka. Starozákonní prorok a básník tepající do politických představitelů, a pak novozákonní hlasatel evangelia o Ježíši Kristu, jehož svědectví je provokativní, nesmlouvavé, často strohé a útočící na socio-politickou realitu tehdejší doby. To byly dva důrazy prvních dvou let mého působení na Smíchově. Třetím rokem bych Vás chtěl pozvat k oddychnutí, k odstoupení, k ztišení a k naslouchání. Proto budu častěji vybírat texty mystické, erotické a poetické. Ústřední roli bude hrát Píseň písní.

kéž mě zlobá svými polibky / nad líbezná vína jsou jeho ústa / nad jemný parfém jeho jméno / proto ho dívky milují / kéž mě chytí za ruku / kéž mě unese / a jako král uvede do svých komnat / kéž se tam se mnou raduje / láská moje nadra / a je opojnější než víno

(Pís 1, 2-4 v přebásnění Daniela Rause)

Zvukomalba a obrazy budou v příštím období balzámem na rozdrásanou duši člověka. Vždyť láska je zadarmo, ale má cenu nade vše. Je to ta nejkřehčí rostlinka pod sluncem, ale skrývá v sobě obrovskou sílu. Lásku nelze násilně ovládat, dává se totiž zdarma, výhradně a jedinečně.

Hlavní téma Písně písní je láska ve své nejpřirozenější podobě. Láska, jež přichází a odchází, a přitom nikdy nezaniká. Podobně báseň se jakoby na chvíli vynoří a opět mizí, jako vlny na věčné hladině moudrosti. Tak působí na člověka celá kniha. Minimalistická, až asketicky úsporná forma navíc dovoluje co nejvíce vyniknout obsahu a nepřímou naznačuje, že láska je prostá jako dýchání, není v ní žádná spekulace ani lest, nehraje si na laciný efekt, nepotřebuje nic předstírat a před ničím se nepotřebuje skrývat. Je sama sebou, a právě to je zdrojem jejího půvabu. Zázračnost této knihy je v tom, že povyšuje milostnou poezii a činí z ní moudrost obecnou a věčnou, jakož i důvod pro odvážné alegorie. To bude cesta, kterou budeme následující školní rok prozkoumávat svůj duchovní život.

Maroš Klačko

Slovo čtenářům

Vážené sestry, vážení bratři, milí čtenáři,

po letních měsících jsme se vrátili do běžnější a obvyklejší náplně života občanského i sborového. Ten sborový byl v tomto létě mimořádný tím, že proběhla anketa, v níž jsme měli možnost důkladněji se vyjádřit k proponované rekonstrukci chrámového interiéru. V době přípravy tohoto čísla našeho sborového časopisu nebyla ještě anketa uzavřena a nemá smysl předjímat její výsledky. Není však od věci si připomenout, co k vyhlášení ankety vedlo. Vždyť o projektu rekonstrukce už se před časem jednalo a bylo dost příležitostí se k tomu záměru vyslovit. Jenže na letošním sborovém shromáždění se ukázalo, že nezanedbatelná část členů sboru se s tímto záměrem neztotožňuje, popřípadě se o něm necítí být dostatečně informována. Přiznávám, že i já se svou rodinou k této části členstva patříme, a uznávám, že jsem celé šíři problémů, jichž se projekt týká, i aktuálnosti jejich řešení a schvalování nevěnoval náležitý zájem. Proto jsme já i mně podobní uvítali, že se k této problematice, která může představovat závažný zásah do života našeho sboru, alespoň v dané podobě a míře vrátí pozornost.

Proč o tom mluvím na tomto místě? Naše *Alfa a Omega* sice vychází zpravidla jen čtyřikrát do roka, to však neznamená, že by nemohla být v těsnějším kontaktu se svými čtenáři. Proto si Vás dovoluujeme vyzvat s prosbou, abyste se na její redakční radu obraceli se svými nápady, náměty, dotazy i připomínkami včetně těch nejkritičtějších. Uvítáme podněty týkající se nejen sborového života, nýbrž i problémů společenských a soukromých. Rozhodl jsem se požádat staršovstvo, aby po uzavření dobíhající ankety byla na stolku v chrámové předsíni ponechána schránka, do níž se v průběhu trvání ankety vkládaly hlasovací lístky, aby bylo kam psané podněty dávat – ale jistě jsou možné i další cesty.

Přiznávám, že v této mé prosbě je i nemalý díl osobního zájmu. Byl jsem totiž staršovstvem pověřen vedením redakční rady sborového časopisu a ze své publicistické zkušenosti vím, oč snadnější je dělat noviny či jiné periodikum, mají-li jeho autoři zpětnou vazbu na své čtenáře, to jest jeho ohlasy a co nejčastější kontakty s ním. Na spolupráci se těší

Jan Horálek

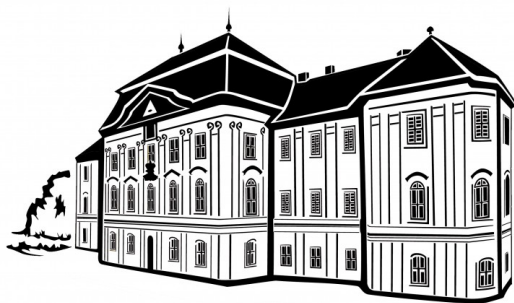

Sborový výlet

V sobotu 4. 6. 2016 v 7:15 hodin jsme se sešli před naším kostelem na již tradiční sborový výlet. Jako každý rok ho pro nás připravil a zorganizoval bratr Jan Rybář, který si s pečlivou přípravou dal velkou práci a za to mu patří náš dík. A program výletu byl skutečně pestrý.

Spolu se strašnickým a dejvickým sborem jsme se vypravili na severní Plzeňsko. Naše první zastavení nás zavedlo do cisterciáckého kláštera Plasy, který byl počátkem 18. století přestavěn podle plánů architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichla. Cestou ke klášteru jsme míjeli další Santiniho objekt, dvůr Hubenov, který na svou rekonstrukci teprve čeká a který si ji také zaslouží.

velmi rozlehlý rekonstrukce v probíhají. Areál v romantickém Budovu navštívili, již postavil na vyžádání vyřešení základů tak je kolem

Klášter Plasy je barokní areál, jehož současné době stále kláštera se rozkládá údolí řeky Střely. konventu, který jsme zmíněný architekt bažinaté půdě, což technicky dokonalé mohutné stavby, a přítomná voda její

nedílnou součástí. Chloubou budovy konventu je Santiniho oválné točité samonosné schodiště a bohatá fresková výzdoba. V konventu jsme mimo jiné navštívili refektář, kapli sv. Benedikta a dvě místnosti lékáren, jedné barokní a druhé secesní, které ale nepatřily k původnímu inventáři kláštera. Úsměvnou zajímavostí byla prohlídka místních převětů, tehdejších toalet. Budova konventu je rozlehlá, architektonicky i umělecky krásná stavba, v přízemí s vodní nádrží s tryskající zurčící vodou, což mě velmi zaujalo i potěšilo jako krásná symbióza díla člověka a díla Božího. Z historie kláštera vyberu jen ty informace, že klášter byl v roce 1784 Josefem II. zrušen a panství v roce 1826 koupili Metternichové. Ti ho vlastnili až do roku 1945, kdy jej převzal do své správy stát. Od 16. století krátkou dobu vlastnil panství šlechtický rod Gryspeků, k nimž si něco krátce řekneme na jedné z našich dalších zastávek.

Naše další zastavení nás zavedlo do obce Potvorov, kde jsme navštívili románský kostel sv. Mikuláše. Budova kostela je poměrně velká, velmi zachovalá stavba z pískovcových kvádrů, působivá z venku i uvnitř. Tolik umu, tolik krásy, které přežily staletí. Nepřestávám se divit a žasnout. Dílo našich předků jen podtrhuje krásu naší země. Přenádherné země, což na nás dýchalo cestou z okolní krajiny a dokázal nám to i další cíl naší cesty – unikátní renesanční kostel sv. Petra a Pavla v Kralovicích. Já osobně

jsem ještě renesanční kostel neviděla a byla jsem okouzlena. V průvodci jsem se dočetla, že tento kralovický kostel je svou architekturou v renesančním stavitelství střední Evropy výjimečný právě svou koncepcí jednolodního prostoru s tribunami mezi opěrnými pilíři. A opravdu výjimečně působí už zvenku. Nádherná psaníčková sgrafitová výzdoba se tu

snoubí s cihlovým zdívkem, ve kterém také zaujme krásný portál. Vstoupíte jím do kostela, do obdélné lodi s nápaditě řešenou klenbou a necháte na sebe působit tento zvláštní prostor.

V kryptě jižní kaple byla z popudu Floriána Gryspeka zřízena rodinná hrobka, kde po restaurování zase budou v prosklených rakvích

odpočívát členové rozvětvené rodiny Gryspeků, majitelů Kralovic. Takže my jsme pověstné kralovické mumie, které si vysloužily svůj název pro neobvyklou zachovalost těl zemřelých díky stálým přírodním podmínkám v prostředí krypty, bohužel neviděli. A na tomto místě chci jen krátce sdělit několik slíbených informací k zmíněným Gryspekům. Jejich rod přišel do Čech r. 1626 s Habsburky po bitvě u Moháče. Původně katolický rod brzy přešel k evangelictví a rozšiřoval své bohaté panství, o které přišel po bitvě na Bílé hoře. Poslední potomek českých Gryspeků po meči, Jáchym, umírá v roce 1678 a není již pohřben v rodinné hrobce. Místo i historie velice působivé... My se tedy loučíme s Kralovicemi a vyrážíme dál.

Naše sobotní výletní putování končilo prohlídkou zrekonstruované Mariánské Týnice. Opět baroko, opět Jan Blažej Santini Aichl. Poutním kostelem Zvěstování Panny Marie s bývalým proboštvím nás provázela velmi milá, nadšeně zapálená průvodkyně. I když chyběl původní mobiliář kostela, bylo na co se dívat a my mohli obdivovat čistotu Santiniho architektury. I nástěnný iluzivní oltář v presbytáři, obnovenou lucernu či kruchtu s balustrádou, venku pak ambitový dvůr i samotný ambit s bohatou freskovou výzdobou ze života Panny Marie. Samostatně jsme si pak mohli prohlédnout expozice Muzea a galerie severního Plzeňska Život na venkově a Život ve městě. Tyto sugestivní expozice, přibližující život v obou prostředích 19. století, mě nadchly. Stejně jako mi udělala radost šikovnost mladých uměleckých řezbářů a uměleckých kovářů, kteří v jedné místnosti vystavovali svá nádherná díla. Dále byla k vidění i expozice samotného Santiniho, ve které byly ke zhlédnutí plány, fotografie a modely jeho staveb.

Na návštěvu Mariánské Týnice jsme měli pouze hodinu a půl a za tu dobu se nedalo vše stihnout. Na závěr chci krásnou, rozlehlou a jako novou Mariánskou Týnici doporučit vaší pozornosti i jako cíl vašeho rodinného výletu, protože na své si tu přijdou i děti. Pak už nás čekala jen bezproblémová cesta do Prahy ke kostelu, kam jsme dorazili kolem tři čtvrtě na osm večer.

Za sebe mohu říci, že letošní výlet se nám vydařil po všech stránkách, i co se počasí týče, a již teď se těším na ten příští. Takže na shledanou za rok na našem dalším putování za krásami naší vlasti.

Marcela Vydrželová

Krátce z Noci kostelů

I v letošním roce se náš sbor zapojil do celorepublikové akce Noc kostelů, která proběhla v pátek 10. června. Organizaci letošního ročníku zastřešovala Viktorka Tenzerová a spolu s ní se na organizaci i na program podíleli Tereza Klivanová, Marcela Vydrželová a náš sborový bratr Hugo Švec. Smíchovští příležitostní zpěváci hostovali mimo Prahu, takže nás nemohli potěšit svým vystoupením. Přesto byl program pestrý. Začnu tím, co již u nás vytváří tradici, a to je přehlídka evangelických koláčů a prohlídka kostela. V letošním roce se opět díky pečení našich sester i sborového bratra sešlo nepřeberné množství koláčů a buchet různých tvarů, barev, chutí i vůní, takže byla radost už se jen podívat, natož pak ochutnat. Po každém programu byl čas na občerstvení, čehož všichni naši návštěvníci hojně využívali. Jistěže občerstvení není to hlavní a nejdůležitější v programu, ale pomáhá dotvářet příjemnou atmosféru srdečnosti, otevřenosti a pohostinnosti. Všem, kteří přispěli svým kuchařským uměním, děkujeme. A potěším vás, snědlo se úplně všechno.

V letošním roce jsme také zaznamenali nárůst zájmu o prohlídky našeho kostela, které proběhly celkem dvě, kostelem prováděla Tereza Klivanová. Obě skupiny čítaly tak patnáct dvacet lidí a náš kostel měl úspěch. Nejvíce se lidem líbila jeho vzdušnost a prostornost.

A vidíte, úplně jsem zapomněla, že při vstupu do kostela vítaly naše hosty, kromě nás, samozřejmě, i ruličky s citáty z Bible na cestu a povzbuzení. S takovýmto oslovením návštěvníků i nás bychom chtěli pokračovat i příští rok.

Teď již k samotnému programu. V pět hodin odpoledne ho otevřela Tereza Havránková, studentka herectví, která nám všem přečetla pohádku nejen pro děti Oscara Wilda Šťastný princ. Její přednes byl působivý a jímavý, jen škoda, že ho neslyšelo více lidí.

Pak následovala dvě hudební vystoupení. Prvním bylo seskupení muzikantů FourCette, kteří se žánrově pohybují mezi jazzem, blues a popem, a z jejich programu čísela radost a pohoda.

Jako hlavní a večerní bod našeho programu bylo od osmi hodin vystoupení souboru Musica Rustica, lidového umění. Hodinu krásné staré písně, nás evangelíků potěšili známe z našich zpěvníků s nimi. Po koncertě pochvalovali z jejich akustiku našeho kostela.

V letošním programu pro děti, které omalovánky s Ty se však pro absenci neuplatnily.

jehož tvorba vychází z nám hráli a zpívali oblečení do krojů a srdce dvěma melodiemi, které a které jsme si broukali si členové souboru úhlu pohledu dobrou

roce chyběl speciální měly na stole připraveny náboženskou tematikou. dětských návštěvníků

Celkem navštívilo náš kostel asi 80 lidí, což je vzhledem k jeho poloze potěšující. V současné době již pomalu připravujeme program pro příští ročník Noci kostelů. Předběžně máme domluvenou účast Zuzany Onufrákové, členky souboru Švandova divadla na Smíchově, která by nám přišla přečíst Husův spis Dcerka v citlivé jazykové úpravě Noemi Rejchrtové. Dále plánujeme koncert seskupení Tibia Pragensis, dámského flétnového souboru, který v dobových kostýmech interpretuje renesanční hudbu; hraje v něm naše Hanka Stelzerová.

Program Noci kostelů tvoří několik málo lidí. Je to náš program, celého sboru, jak pro náš sbor, tak pro naše milé hosty. Podle mého názoru by měl vyzařovat duchovní založení a život našeho sboru. Proto vítáme každou pomocnou ruku i hlavu, které by přispěly svým nápadem tvorbě večerního programu i tvorbě programů pro děti. Věřím, že se nám jednou podaří vytvořit takový program, který osloví členy našeho sboru i naše návštěvníky.

Co dodat? Nakonec jen, že to nebylo tak úplně krátce, zato jste se dozvěděli vše. A já se s vámi těším na viděnou v příštím roce na další Noci kostelů.

Marcela Vydrželová

Tři otázky pro Jakuba Malého, končícího seniorátního faráře pro mládež pražského seniorátu.

Jakube, svým dvouletým působením v seniorátu jsi nasbíral zkušenosti z mnoha setkání s mládeží našich sborů. Jak bys charakterizoval situaci mládeže pražského seniorátu?

Situace skupin mládeže pražských sborů je velice různorodá. Jsou sbory, které mládež nemají, a pak ty, které mají velice aktivní mnohačetnou mládež. Jsou sbory, které jsou hostiteli členů mládeže jiných sborů, kteří přijeli do Prahy studovat, a pak také sbory, které mají vybudovanou navazující práci s dětmi tak, že jádro mládeže tvoří děti členů sboru.

Těší mě skutečnost, že když už někde ve sboru mládež je, pak je to skupina velice různorodá a bohatá. Dredaři, kavárenští povaleči, skauti, slušníáci, hipsteři. Svou různorodostí tvoří přitažlivé prostředí také pro své vrstevníky se slabšími sociálními dovednostmi. Jsou to často lidé šikovní a aktivní, kteří se s ostatními rádi podělí.

Naráží tahle nastupující generace mládežníků v církvi na nějaké problémy? Jak bys je popsal?

Napadají mne dvě oblasti. První jsou písně. Zpívá se ze zpěvníku *Svítá*, který patří už k minulé generaci. Jedná se o kvalitní písně s univerzálním přesahem – svědectví o duchovním bohatství minulé generace. Problematické na nich je, že už nekorespondují se životní zkušeností mladého člověka. Dnešní mladí už nesedí někde schovaní v ilegalitě, nedřepí s dlouhými vlasy v „blue“ náladě, kdy venku za okny prší a oni nevědí kudy kam. Naopak, svět je otevřen a plný možností, příležitostí a lákavých horizontů. Jestli zažívají děs, tak právě z toho prostoru svobody. Možná právě proto nevznikají nové písně. Různorodost zkušeností a nepřítomnost toho tlaku, pod kterým se tak dobře tvoří. Chceme zpívat to nejkvalitnější, co máme, přitom v tuto dobu je to právě zpěvník *Svítá*... Nemám řešení.

Druhá oblast je subtilnější a nevím, zda je to problém. Sám pro sebe se snažím tuhle oblast definovat a prozkoumat. Pracovně bych to nazval „neadekvátní autocenzura“. Často se objevuje iracionální strach, jestli „právě tohle“ už není za hranou. Vnímám to jako součást toho procesu dozrávání mladého člověka, kdy si klade otázky po identitě a

definuje „co znamená být evangelíkem“. Znamená to být „slušný člověk“, jak to definují společenské konvence? Nebo může existovat něco jako „neslušný křesťan“? Teď když o tom přemýšlím, tak mně napadá, že jsou to krásné a určitě neproblematické otázky.

Párkrát jsi v minulých letech vedl bohoslužby na Smíchově. Víš, že náš sbor mládež nemá. Co bys nám radil?

Maximálně se věnovat dětem. Vložit do nich svůj čas a energii. Hlavně v období, které vnímám jako nejvíce kritické, a to ve věku od 11 do 14 let. Jako by naše sbory nedokázaly reagovat na specifika této skupiny. Děti prošly nedělkou a hodinami náboženství a pak může převládnout pocit, že už jim nemáme co říct. Jsem přesvědčen, že máme. Následující rok se budu věnovat právě této věkové skupině už jako seniorátní farář. Takže konkrétní rady si nechám, až budu mít za sebou první pokus o intenzivní práci.

Rozhovor vedl Maroš Klačko

Adopce na blízko – obědy ve škole - nový projekt našeho sboru

Na květnovém staršovstvu přišla Marcela Vydrželová s návrhem nového projektu našeho sboru, který by spočíval v celoročním hrazení obědů žákovi 1. stupně základní školy, jehož rodiče nebo jeden z rodičů se ocitli v nepříznivé finanční situaci. A od staršovstva dostala mandát v této záležitosti jednat.

Oslovila jsem tedy Základní školu Santoška, která se nachází hned vedle kostela přes ulici. Chtěla jsem oslovit školu na Praze 5 a konkrétně tuto, právě pro její polohu a případnou možnost užší spolupráce. Vyměnila jsem si několik e-mailů s paní Mgr. Alicí Hrdinovou, zástupkyní ředitelky pro 1. stupeň této základní školy, ve kterých jsem jí představila náš projekt a poprosila ji o pomoc při hledání vhodného školáčka. Nakonec mi potvrdila, že u nich na škole se taková kandidátka, která splňuje naše požadavky, nachází a my se tak domluvily na osobním setkání. Než se k němu však dostanu, chci představit náš nový projekt i vám.

Ze zkušeností ze škol svých dvou neterí i od kamarádek a známých vím, že v poslední době stále přibývá dětí, které nedobrovolně nechodí ve škole na obědy do školních jídelen. Rodiče si nemohou tento druh stravování z finančních důvodů dovolit. Takové děti často nejezdí ani na školy v přírodě, lyžařské zájezdy a neúčastní se ani jiných školních nebo třídních aktivit. Tak se stává, že často bývají vyčleněné z kolektivu, hůře se socializují a nenavazují snadno kontakty. Také mohou být vystaveny přinejmenším zvýšené nepřijemné pozornosti svých spolužáků.

Náš sbor se rozhodl jednomu takovému dítěti pomoci a obědy mu po celý školní

rok s výhledem na celou dobu jeho školní docházky hradit. Pro příští školní rok úhrada činí 4 656,- Kč, jeden oběd stojí 24 korun. Děti si mohou vybrat ze dvou jídel, mohou si přidávat a prý jim chutná. Obědy budou hrazeny celkovou částkou vždy jednou za rok a nevyčerpaná částka se bude odečítat z následujícího roku. Jak správně tedy sledujete, jedná se o projekt dlouhodobý s tím, že sbor ho může kdykoliv ukončit. Já jako garant tohoto projektu se budu každý konec školního roku scházet s paní zástupkyní a třídní učitelkou naší žáčky a budu sledovat, jak žákyňka prospívá, finanční situaci rodičů a babičky a staršovstvo bude každý rok rozhodovat o pokračování projektu.

Teď něco bližšího o naší školačce. Holčička bude od září žákyní druhé třídy ZŠ Santoška. Ze setkání s paní Hrdinovou a hlavně s třídní učitelkou naší školačky vyplynulo, že se jedná o dívčenko živou, bystrou, kamarádkou, kterou vychovává její babička. Jejich finanční situace není nejpriznivější, s placením obědů v uplynulém školním roce byly problémy, dokonce je evidován i dluh. O jejich nelehké životní situaci rodiče spolužáků vědí, snaží se jim pomáhat např. oblečením. Děti tuto situaci ještě nevnímají. Holčička má o školu zájem, chodí tam ráda a má pravidelnou školní docházku. Ráda čte. Ani naše žáčka ani její babička nejsou adresátkami další podobné sociální pomoci. A teď pro mnohé to důležité. Pro zachování její ochrany zde neuvádím její jméno ani adresu, zůstane v anonymitě.

Naše pomoc je cílená, mít jméno ani tvář, ani vděčná trvat dál a nezmění se finanční necháme čistě na nich, jestli nás Možná budeme mile překvapeni.

konkrétní a pro potřebné. Nemusí slova díků. Pokud bude projekt situace babičky naší holčičky, nějakým způsobem kontaktují.

Všechny tyto informace jsem staršovstvu předložila na jeho červnovém zasedání a staršovstvo hlasováním náš nový projekt schválilo. Věřím, že právě tento projekt oslovil alespoň některé z vás a že si získá vaši podporu, která je pro mě i pro staršovstvo důležitá.

Marcela Vydrželová

Jednou větou

Proběhla anketa ohledně hledání komplexního řešení interiéru kostela v souvislosti s havarijním stavem topení a problémy s akustikou. Karel Müller nastoupil na vikariát do Benešova, kde mu bude mentorem farář Tomáš Trusina. Začal nový školní rok a s ním pravidelné náboženství pro děti, odpolední a večerní biblické hodiny. V ulicích kolem kostela přibýly modré parkovací zóny, které jsou o víkendu bezplatné. Sboru v Dvakačovicích jsme přispěli na nový kotel sumou 15 000 Kč.

mk

Dar s velkým D – sbírky pro Diakonii

Na zářijovém zasedání staršovstva byl hlasováním schválen návrh na věnování 12 sbírek v roce na měsíční projekty Diakonie ČCE Dar s velkým D. Od října letošního roku by byly takto věnovány vždy první sbírky v měsíci. V září to bude druhá nebo třetí sbírka.

Diakonie v projektu Dar s velkým D každý měsíc formou sbírky finančně podporuje potřeby svých různých středisek. V zářijové sbírce podpoříme dvě zařízení – mateřskou školu v Chebu a Domov Radost Diakonie Západ v Merklíně.

Mateřská škola Diakonie ČCE Cheb je nejmladší školou z celé diakonické rodiny. Nyní startuje druhý školní rok, ve kterém bude zařízení navštěvovat 40 dětí. Přesto, že jsou zařízení nová, ukázaly se některé potřebné věci, které chybí a jsou důležité jak pro děti mateřské školy, tak pro jejich rodiče i zaměstnance. Jedná se o zastřešení hlavního vchodu, které poskytuje ochranu při dešti. Pro děti by dále rádi opatřili zastínění pískoviště, kde v horkých a slunečných dnech není žádný stín. Pro zaměstnance je třeba vytvořit důstojné zázemí k převlékání. Chtěli by také pořídit křovinořez a vyřešili akustiku prostoru v jídelně, kde vzniká nadměrný hluk. Na úpravy by potřebovali 25 000 Kč.

Domov Radost v Merklíně provozuje Diakonie Západ. Poskytuje služby mladým a dospělým lidem s autismem a mentálním postižením. Horké letní dny klienti rádi tráví u vody. Vzhledem ke svému handicapu mají ale omezenou možnost vypravit se na koupaliště, proto využívají bazén. Ten není zapuštěn do země a vstupuje se k němu přes terasu. Zábradlí, které je na terase, je však již značně opotřebované. Aby obyvatelé Domova mohli do bazénu vstupovat bezpečně, potřebovali by pořídit nové zábradlí. Celkem je zapotřebí 25 000 Kč.

Věřím, že i my svým přispěním podpoříme dobrou věc a pomůžeme uskutečnit potřebné plány.

Za tuto aktivitu našeho sboru jsem velice vděčná a doufám, že většina sboru se s ní bude moci ztotožnit. Děkuji vám za to.

Marcela Vydrželová

Symboly v mém kostele aneb Co vidím

Tři prostá slova

Jak vyjádřit svůj vztah k Bohu? Jakými slovy? Co je to, co mě určuje? Jak popsat proměnu, která se ve mně a se mnou udála? Jak sdělit to, co mě vede mým životem, co mi pomáhá překonávat překážky? Jakými slovy nechat zaznít to, co mě pozvedává k Bohu? Jak říct to, co naplňuje celou mou bytost? Skrze co vidím to, co je v životě podstatné a důležité? Co řídí moje kroky? Jaký je zdroj mé radosti? Co mi vždy pomůže a vyvede mě z úskalí? Jakými slovy se obklopit v chrámu? Co říká vše?

Pro mě taková slova v mém kostele již jsou. Se zalíbením se na ně dívám každou neděli a má duše se rozechvěje, mé srdce rozezní a mou tvář rozzáří úsměv.

Tři prostá slova mocného významu – víra, naděje, láska.

Pohled vpravo

Pohled vpravo v mém kostele mě vždy vede k zamyšlení. Nádherná symbolika Starého a Nového zákona – Desatero a kříž. Pro mě svým obsahem spolu se stvořením dvě nejdůležitější a nejpodstatnější hodnoty dvou knih naší Bible. Vnímám pocit odpovědnosti, cestu, pokoru, lásku, vděčnost a odpuštění. Oslovuje mě i výtvarné pojetí těchto dvou symbolů, kdy jsou desky i kříž v dolní části spojeny a já toto spojení i vzejití cítím a jsem zaplavena osvobozujícím pocitem.

Nemusíte se mnou souhlasit, může to však být právě podnět k zamyšlení.

Čím je pohled vpravo v našem chrámu pro vás?

Hlavu vzhůru, člověče

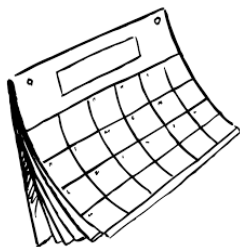
Zlatý kalich v červeném kruhu s bílým lemem. Ta síla, moc, opravdovost. Symbol mé víry v lásce, pravdě a čistotě. Kruh lásky, který mou víru naplňuje a objímá. Bezpečí, které mě obklopuje. Uvědomuji si počátek i cíl své cesty v Bohu, s Bohem a k Bohu. Vzpomenu i na večeri Páně, na společenství, na Krista v našem středu.

To vše ke mně mluví a rozlévá se do prostoru jako kruhy na vodě.

To vše mi říká: „Jsem tady, jsem s tebou.“

Marcela Vydrželová

Kalendárium na podzim, advent a Vánoce

7.-9.10.	Víkendovka s dětmi v Soběslavi
16.10. 9:30	Sborová neděle – díkyvzdání
27.11. 10:30	Bohoslužba s německojazyčným sborem u Martina ve zdi
27.11. 14:00	Pletení adventních věnců
12.12. 18:00	Sborová večere & čtení vánoční povídky „Stalo se v Hürtgenwaldu“
17.12. 10:00	Generálka dětské vánoční hry
18.12. 9:30	Bohoslužby s dětskou vánoční hrou
24.12. 16:00	Štědrovečerní nešpory – Missa Brevis (J. Pavlica)
25.12. 9:30	Bohoslužba s večerí Páně
1.1. 9:30	Bohoslužba s večerí Páně

Humor a víra

V jednom německém městě oslovil snědý uprchlík kontaktního asistenta: „Všiml jsem si, že každou neděli chodíte do kostela. Vzal byste mne tam někdy s sebou?“ Dotázaný upadl do rozpaků: „Nezlobte se, jsme dost výlučné společenství a já o tom nemohu rozhodnout sám. Nezeptal byste se raději našeho pana faráře?“ Ale i farář byl nesvůj: „Víte, naše komunita řeší řadu problémů a sám nevím, jak by vás přijala. Snad bude nejlepší, obrátíte-li se o radu přímo na našeho Pána...“

Uprchlík poděkoval a odešel. Za pár dní se k faráři vrátil a řekl mu: „Svěřil jsem se Hospodinu se svou prosbou a On mne vyslyšel.“ Farář se dychtivě zeptal: „Odpověděl vám?“ – „Ano. Řekl mi: „Synu, je to velmi, velmi výlučné společenství. Já sám se mu marně snažím přiblížit několik tisíc let!“

(Podle příběhu z kázání paní farářky hostující v našem kostele letos na jaře upravit jh.)

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5 - Smíchov

Telefon: 251 564 204 Web: smichov.evangelnet.cz e-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514/2010

Rediguje redakční rada ve složení Jan Horálek (vedoucí), Maroš Kláčko, Aleš Kratochvíl, Marcela Vydrželová. Grafika Martin Pícek